

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Graficzny znak towarowy „CRUNCH” dla towarów i usług z klas 9, 25 i 41 — wspólnotowy znak towarowy nr 62 083

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: ILG Ltd

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego — w odniesieniu do towarów i usług z klas 9 i 25

Decyzja Izby Odwoławczej: Unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego również w odniesieniu do usług z klasy 41

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 50 ust. 1 lit. a), i — pomocniczo — naruszenie art. 50 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 40/94, jako że Izba Odwoławcza niesłusznie uznała, iż nie miało miejsca rzeczywiste używanie przedmiotowego znaku towarowego na terenie Wspólnoty w odniesieniu do usług z klasy 41.

usług z klas 35 i 42 — wspólnotowy znak towarowy nr 1 643 782

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: José Izquierdo Faces

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: Słowny krajowy znak towarowy „COPAT” dla towarów i usług z klas 9, 35, 41 i 42

Decyzja Wydziału Unieważnień: Unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i oddalenie wniosku o unieważnienie znaku

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 56 ust. 2 i ust. 3 rozporządzenia Rady nr 40/94 oraz zasad 22 ust. 2 i 40 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 2868/95, jako że Izba Odwoławcza niesłusznie stwierdziła, iż krajowy znak towarowy nie był używany w Niemczech w latach 1996-2001.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2007 r. — Cohausz przeciwko OHIM — Isquierdo Faces (acopat)

(Sprawa T-409/07)

(2008/C 8/41)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Prof. Dr.-Ing. Helge B. Cohausz (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat I. Friedhoff)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: José Izquierdo Faces (Bilbao, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu [decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 września 2007 r. w sprawie R 289/2006-1];
- obciążenie interwenienta lub [OHIM] kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Graficzny znak towarowy „acopat” dla

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2007 r. — Jurado Hermanos przeciwko OHIM (JURADO)

(Sprawa T-410/07)

(2008/C 8/42)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Jurado Hermanos S.L. (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat C. Martín Álvarez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 3 września 2007 r. w sprawie R 866/2007-2;
- orzeczenie co do istoty sprawy, uznając JURADO HERMANOS S.L., która jest posiadaczem wyłącznej licencji na używanie wspólnotowego znaku towarowego nr 240.218, za stronę w postępowaniu w sprawie przedłużenia tego znaku oraz uwzględniając wniosek o restitutio in integrum złożony przez JURADO HERMANOS S.L. w zakresie dotyczącym przedłużenia wspólnotowego znaku towarowego nr 240.218;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „JURADO” (zgłoszenie nr 240.218).

Towar lub usług: Towar z klasy 30

Właściciel zgłoszonego znaku towarowego: CAFETAL DE COSTA RICA S.A.

Decyzja zaskarżona przed Izbą Odwoławczą: Odrzucenie przez Wydział Administracji Znakami Towarowymi i Prawny wniosek o restitutio in integrum złożonego przez skarżącą, posiadacza wyłącznej licencji na używanie omawianego znaku towarowego, w następstwie wygaśnięcia rejestracji wspomnianego znaku towarowego z uwagi na brak wniosku o jego przedłużenie złożonego przez właściciela znaku.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie prawa do obrony i dokonanie w niniejszej sprawie błędnej wykładni art. 47 i 78 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2007 r. — Aer Lingus Group przeciwko Komisji

(Sprawa T-411/07)

(2008/C 8/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aer Lingus Group plc (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: A. Burnside, Solicitor oraz adwokaci B. van de Walle de Ghelcke i T. Snels)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 11 października 2007 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007)4600 z dnia 11 października 2007 r., w której Komisja oddaliła wniosek skarżącej o wszczęcie postępowania na podstawie art. 8 ust. 4 i przyjęcie środków tymczasowych na podstawie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE)

nr 139/2004 („wspólnotowe rozporządzenie w sprawie koncentracji”) w następstwie decyzji Komisji C(2007)3104 z dnia 27 czerwca 2007 r. („decyzja zakazująca koncentracji”) uznającej koncentrację za niezgodną ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem porozumienia o EOG (Sprawa nr COMP/M.4439 — Ryanair — Aer Lingus).

Skarżąca podnosi, że Komisja jednocześnie błędnie zinterpretowała i błędnie zastosowała art. 8 ust. 4 i 5 wspólnotowego rozporządzenia w sprawie koncentracji, stwierdzając, że nie miała ona kompetencji do tego, aby po wydaniu decyzji zakazującej koncentracji wymagać od spółki Ryanair wycofania swych mniejszościowych udziałów w Aer Lingus lub podjąć inne kroki mające na celu przywrócenie stanu poprzedzającego przeprowadzenie koncentracji, lub też przyjąć środki tymczasowe.

Skarżąca podkreśla w szczególności, że skoro Komisja wyraźnie uznała, że mniejszościowy udział i publiczna oferta zakupu akcji Aer Lingus przez Ryanair stanowią jedną koncentrację, wynika z tego, że zakazana koncentracja została częściowo przeprowadzona. Ponadto skarżąca podnosi, że art. 8 ust. 4 i 5 wspólnotowego rozporządzenia w sprawie koncentracji upoważnia Komisję do podjęcia w takich sytuacjach pewnych środków względem negatywnych konsekwencji, jakie na konkurencję wywiera mniejszościowy udział wiążący dwie spółki uznawane za największych konkurentów na rynku połączeń lotniczych z i do Irlandii.

Skarżąca stwierdza wreszcie, że Komisja naruszyła art. 21 ust. 3 wspólnotowego rozporządzenia w sprawie koncentracji, nie uznając swej wyłącznej kompetencji i pozostawiając możliwość interwencji ze strony państw członkowskich.

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2007 r. — Bayern Innovativ przeciwko OHIM — Life Sciences Partners Perstock (LifeScience)

(Sprawa T-413/07)

(2008/C 8/44)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bayern Innovativ — Bayerische Gesellschaft für Innovation und Wissenstransfer mbH (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Beschorner, B. Glaser i C. Thomas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Life Sciences Partners Perstock N.V. (Amsterdam, Niderlandy)